

[Niels Helveg Petersen]

Det har jeg opfordret til, og jeg tillader mig at gå ud fra, at regeringen vil bruge sommeren til eftertanke, så vi får et bedre startgrundlag end det forslag.

Og så skylder jeg hr. Lenger et svar på spørgsmålet om bloktilskuddet til Københavns kommune og Københavns kommunes problemer. Det reelle problem i sagen, som den ligger nu, er, at indenrigsministeriet og Københavns kommune ikke har kunnet blive enige om et sagligt, rimeligt grundlag, hvorefter Københavns kommune skulle have udmålt en eller anden støtte. Disse forhandlinger må finde et sagligt grundlag og selvfølgelig fortsætte. Når de er tilendebragt, foreligger der en anden situation.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Hr. Leif Hermann har stillet et spørgsmål til indenrigsministeren og har ikke fået svar. Jeg vil gerne sige til hr. Leif Hermann, at det får han naturligvis ikke, og så vil jeg gerne give svaret på både statsministerens og indenrigsministerens vegne.

Årsagen er ganske klar, den er endda glasklar. Forholdet er det, at statsministeren vedrørende konflikten tolkede skyldspørgsmålet som glasklart, hvorefter indenrigsministeren fik sagen og ærlig talt var mere fornuftig og mere overvejende – for en gangs skyld – og holdt sig tilbage og åbenbart ikke syntes, at sagen var så glasklar, som statsministeren dagen i forvejen havde meddelt den undrende offentlighed at den var.

Der er ikke noget mærkeligt i, vil jeg sige til hr. Leif Hermann, at indenrigsministeren ikke vil desavouere statsministeren. Det er forklaringen på, at hverken statsministeren eller indenrigsministeren går på talerstolen i denne sag.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, det er ret fantastisk, at hverken statsministeren eller finansministeren eller nogen af de andre ministre, der er blevet spurgt under denne forespørgsel, har gidet gå op på denne talerstol

ud over for en kort bemærkning. Jeg synes rent ud sagt, at det er ganske utrolig arrogant. Det overrasker mig ikke så meget, men jeg synes, det er arrogant, og jeg synes, det er specielt tankevækkende, fordi det altid er fra den side, der råbes op om folketingets værdighed, så man næsten ikke kan få ørenlyd nede på de bageste rækker. Hvem er det, der altid har så travlt med det? Og hvem er det, der i en afslutningsdebat ikke gider komme op og svare på de spørgsmål, der er blevet stillet? Jeg kunne endda forstå det, hvis der ikke var stillet nogen spørgsmål, men de er jo røget gennem luften hele dagen.

Så vil jeg godt sige et par ting til hr. Gammelgaard, som var oppe at tale om tvangsbidrag endnu en gang og om, hvor frygtelig meget det lå ham på sinde. Det ville klæde hr. Gammelgaard og i øvrigt statsministeren, som over for hele befolkningen har talt om terror i forbindelse med HT-aktionen – det er jo ikke noget mildt begreb, det er jo ikke noget svagt begreb at bruge – hvis de en gang imellem forsøgte at se på, hvad det er for en tvang, de selv bedriver: den tvang, der består i, at man suspenderer dyrtidsreguleringen, den tvang, der består i, at man tvangsned sætter arbejdsløses understøttelse med 10 pct., med 20 pct., inden dette år er gået, den tvang, man udøver over for bistandsmodtagere, eller den tvang, man var villigt til at udøve over for nogle helt fundamentale retssikkerhedsprincipper, da man kom med forslaget om uskadelliggørelsesarrest, noget, der principielt er fantastisk farligt, en præventiv fængsling. Det er den tvang, hr. Gammelgaards parti er villigt til at udøve. Jeg synes nok, at tvangsbidragene i fagforeningssammenhæng blegner noget.

Jeg har tidligere sagt, at jeg ikke er tilhænger af, at man tager udemokratiske beslutninger i fagbevægelsen, men det er i virkeligheden noget, der rager hr. Gammelgaard en høstblomst, når det kommer til stykket. Det, der interesserer ham, er at få undergravet den faglige styrke, der ligger i, at fagbevægelsen kan og skal ytre sig politisk, at det ikke skal være en lammefrom organisation, som bare smækker hælene sammen og makker ret, når statsministeren og hans finansminister siger, at sådan og sådan er lønrammen, og hvis I ikke gør det, så hugger vi til. Det er selvfølgelig den situation, man ønsker, og det er den situation, man ønsker at fremme.